

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.3.2019 r.
COM(2019) 138 final

2019/0079 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

**upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych
obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz gazu płynnego używanych do
celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej w Unii jest regulowane dyrektywą Rady 2003/96/WE⁽¹⁾ (zwaną dalej „dyrektywą w sprawie opodatkowania energii” lub „dyrektywą”).

Na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy, oprócz przepisów przewidzianych w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek podatku akcyzowego z uwagi na szczególne względy polityczne.

Celem niniejszego wniosku jest udzielenie Włochom zezwolenia na stosowanie na niektórych szczególnie upośledzonych obszarach obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu ciekłego (LPG) używanych do celów grzewczych w celu częściowej kompensacji wysokich kosztów ogrzewania ponoszonych przez mieszkańców tych obszarów geograficznych. Wysoki poziom kosztów ogrzewania na tych obszarach wynika z bardzo trudnych warunków klimatycznych lub wyspiarskiego charakteru tych obszarów oraz trudności w zaopatrzeniu w paliwo.

Ulga podatkowa ma zastosowanie na obszarach geograficznych spełniających następujące kryteria:

Na mocy art. 8 ust. 10 włoskiej ustawy nr 448/1998 wspomniana korzyść odnosi się do dostaw paliwa (oleju gazowego i LPG) wykorzystywanego na terenie gmin:

- zaklasyfikowanych do strefy F (najtrudniejsze warunki klimatyczne na terytorium Włoch) zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.;
- nieposiadających sieci dostaw gazu i zaklasyfikowanych do strefy klimatycznej E zgodnie z wyżej wymienionym dekretem prezydenckim nr 412/1993. W tym przypadku, jak przewidziano w art. 8 ust. 10 lit. c) pkt 4) ustawy nr 448/1998, wspomniana korzyść zostanie wycofana w momencie podłączenia gminy do sieci dostaw gazu;
- w regionie Sardynii i małych wysp, dopóki w danych gminach nie zostanie udostępniona sieć przesyłowa gazu ziemnego. Ta część systemu obejmuje wszystkie wyspy włoskie z wyjątkiem Sycylii.

• Kontekst ogólny

Pismem z dnia 31 października 2018 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o zezwolenie na stosowanie na niektórych szczególnie upośledzonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i LPG używanych do celów grzewczych w drodze przedłużenia decyzji wykonawczej Rady 2014/695/UE z dnia 24 września 2014 r. upoważniającej Włochy do stosowania na obszarach geograficznych określonych w art. 8 ust. 10 włoskiej ustawy nr 448/1998 obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003 r., s. 51; ostatnio zmieniona dyrektywami 2004/74/WE i 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 87 i 100).

2003/96/WE⁽²⁾). Decyzją tą upoważniono Włochy do stosowania, do dnia 31 grudnia 2018 r., na tych upośledzonych obszarach obniżonych stawek podatku akcyzowego w odniesieniu do oleju opałowego i LPG używanych do celów grzewczych. W celu uzasadnienia swojego wniosku o odstępstwo Włochy wskazują na różnorodność swojego terytorium cechującego się zmiennym klimatem i warunkami geograficznymi. Krajowe poziomy podatku akcyzowego w przypadku oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych są we Włoszech stosunkowo wysokie. W celu uniknięcia nadmiernych obciążeń niektórych konsumentów szczególnie zależnych od ogrzewania Włochy wprowadziły obniżone stawki opodatkowania w niektórych częściach swojego terytorium oraz chciałyby w dalszym ciągu stosować obniżki na obszarze objętym art. 8 ust. 10 włoskiej ustawy nr 448/1998. Liczba gmin, w których brakuje sieci dystrybucji metanu, a które korzystają z przedmiotowego systemu podatkowego w zakresie, w jakim leżą one na obszarze strefy klimatycznej E, jest stopniowo i w sposób znaczący ograniczana dzięki zakończeniu procesu tworzenia sieci dystrybucji metanu. Ich liczba zmniejszyła się z pierwotnych 608 do obecnych 260.

Proponowane ulgi są niższe niż ulgi przewidziane w poprzedniej decyzji. Ulga podatkowa przyznana decyzją wykonawczą Rady 2014/695/UE wynosi 129,11 EUR za 1 000 litrów w przypadku oleju gazowego (co obniża stosowaną stawkę podatkową do 274,10 EUR za 1 000 litrów) i 159,07 EUR za 1 000 kg w przypadku LPG (co obniża stosowaną stawkę podatkową do 30,87 EUR za 1 000 kg).

Z dniem 11 grudnia 2015 r. ulgę zmniejszono o 5,07 % (zgodnie z art. 2 dekretu Prezesa Rady Ministrów – DPCM – z dnia 29 września 2015 r. w zastosowaniu art. 1 ust. 242 ustawy nr 190 z dnia 23 grudnia 2014 r.) i ulgi podatkowe wynoszą obecnie 122,56 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego stosowanego jako paliwo do ogrzewania (co obniżyło mającą zastosowanie stawkę podatku do 280,65 EUR za 1 000 litrów) oraz 151,01 EUR za 1 000 kg LPG stosowanego jako paliwo do ogrzewania (co obniżyło mającą zastosowanie stawkę podatku do 38,93 EUR za 1 000 kg).

Dzięki zezwoleniu, którego dotyczy wniosek, Włochy zamierzają dalej utrzymać obecne ulgi podatkowe na określonych obszarach geograficznych.

W związku z tym ulga podatkowa wynosi obecnie średnio 9–10 % ceny oleju gazowego stosowanego jako paliwo do ogrzewania oraz około 6 % ceny gazu płynnego wykorzystywanego do tego samego celu. W szczególności obecnie w strefach klimatycznych E i F ulga podatkowa stanowi około 10 % ceny gazu płynnego i oleju gazowego wykorzystywanych jako paliwo do ogrzewania.

Stosowane stawki podatkowe są ustalone na poziomie przewyższającym minimalny poziom opodatkowania przewidziany w dyrektywie.

Przedmiotowej korzyści podatkowej nie można łączyć z innymi obniżkami podatku akcyzowego.

Według władz włoskich zróżnicowanie stawek podatkowych opiera się na obiektywnych kryteriach i ma na celu zapewnienie geograficznej spójności z pozostałą częścią terytorium włoskiego, tj. zapewnienie ludności kwalifikujących się obszarów porównywalnej stopy życia, jaką ma pozostała część ludności Włoch, za pomocą zmniejszenia nieproporcjonalnie wysokich kosztów ogrzewania. Wysokość ulgi podatkowej jest taka sama dla wszystkich

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 27–29.

odbiorców; ma ona jedynie na celu częściowe zmniejszenie dodatkowych kosztów ogrzewania związanych z zimnym klimatem lub trudnościami w zaopatrzeniu w paliwo napotykanymi przez ludność kwalifikujących się obszarów.

Zdaniem władz włoskich w przypadku regionów górskich dodatkowe koszty transportu oleju gazowego i LPG są o 140 % wyższe, niż w pozostałej części kraju.

Jeśli chodzi o koszt transportu drogowego, znaczenie ma rodzaj pojazdu. W przypadku obszarów górskich oraz mniejszych wysp (gdzie brak jest infrastruktury do przechowywania produktów naftowych), gaz płynny i olej gazowy do celów grzewczych są przewożone przez samochody ciężarowe z przyczepą, co w porównaniu do ciągników drogowych z naczepą pociąga za sobą dodatkowy koszt rzędu 70–80 %. Konieczność korzystania z takich małych samochodów ciężarowych wynika z charakterystyki dróg, po których trudno się poruszać, a także z ograniczonych dostaw paliwa.

Ponadto, w przypadku wysp, należy dodać koszty przeprawy promowej. Taka przeprawa może drastycznie wpłynąć na koszt transportu, zwiększając go nawet czterokrotnie.

Specyfika wysp polega na tym, że z powodu ich położenia geograficznego mają one ograniczone możliwości w zakresie dostaw paliwa, co powoduje, że w związku z dodatkowymi kosztami transportu dostawy te są droższe niż w przypadku kontynentalnej części Włoch. Ulga podatkowa nie powoduje nadmiernej kompensacji i nie sprowadza cen LPG oraz oleju gazowego poniżej poziomu cen na kontynencie. Jeśli chodzi o stosowanie subsydium w odniesieniu do małych wysp, w ich przypadku łańcuch logistyczny jest w sposób nieunikniony droższy niż we Włoszech kontynentalnych. Wyższe koszty są wynikiem braku podstawowej logistyki, co prowadzi do wyższych kosztów dystrybucji. Często są one również powodowane utrudnionym dostępem drogowym, wyższymi kosztami paliwa silnikowego niż na kontynencie i kosztami transportu umożliwiającego dostęp do małych wysp, jak również ograniczoną wielkością poszczególnych dostaw. Władze włoskie oszacowały, że koszty te są około 10–15 % wyższe niż odpowiadające im koszty we Włoszech kontynentalnych.

Wyjaśniły również, że w ciągu ostatnich lat środek umożliwił obniżenie końcowej ceny zakupu LPG oraz oleju gazowego wykorzystywanych do celów grzewczych o około 10 %.

W odniesieniu do rozwoju krajowej sieci dystrybucji gazu ziemnego władze włoskie zauważają, że proces tworzenia sieci dystrybucji metanu na terytorium Włoch można zasadniczo uznać za zakończony. Jednak ze względu na różnorodność terytorium Włoch, które charakteryzuje się szczególnie zróżnicowanymi warunkami geograficznymi, proces ten jest szczególnie problematyczny, a nawet w niektórych przypadkach niewykonalny na pewnych częściach terytorium, również w odniesieniu do związanych z nim kosztów. Z tego względu region Sardynii, małe wyspy i szereg gmin położonych na obszarach typowo górskich nadal nie mają dostępu do metanu, a w niektórych przypadkach nigdy go mieć nie będą.

Roczne wydatki z budżetu na realizację przedmiotowego środka wynoszą około 230 mln EUR.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów

energetycznych i energii elektrycznej oraz decyzja Rady 2014/695/UE z dnia 29 września 2014 r. upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Każdy wniosek o odstępstwo na mocy art. 19 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii musi zostać zbadany przez Komisję z uwzględnieniem prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, konieczności zapewnienia uczciwej konkurencji oraz polityki UE w dziedzinach zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu.

Zróżnicowanie stawek podatkowych częściowo zmniejsza dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone przez mieszkańców niektórych obszarów geograficznych we Włoszech, znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w porównaniu z pozostałą częścią terytorium, w przypadku których standardowa stawka podatkowa mająca zastosowanie do LPG i olejów gazowych używanych do celów grzewczych doprowadziłaby do nadmiernego obciążenia podatkowego. Niekorzystna sytuacja geograficzna przekłada się na dodatkowe koszty ogrzewania, które wynikają z trudnych warunków klimatycznych lub wyspiarskiego charakteru tych obszarów, w połączeniu z niedostępnością alternatywnych źródeł energii do celów grzewczych, a w szczególności z brakiem dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego.

Zarówno w przypadku oleju gazowego, jak i LPG obniżona stawka podatkowa jest wyższa niż minimalne poziomy opodatkowania określone w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii i jedynie częściowo zmniejsza dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone na odnośnych obszarach geograficznych.

Można zatem uznać, że obniżka ta jest zgodna z celem polegającym na zapewnieniu zachęty podatkowej do osiągnięcia większej efektywności energetycznej. Środka nie uznano za niezgodny z odpowiednimi politykami UE dotyczącymi środowiska i energii.

Ponadto jest on do przyjęcia z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz potrzeby zapewnienia uczciwej konkurencji. Ogranicza się on do częściowej kompensacji dodatkowych kosztów ogrzewania związanych z obiektywnymi warunkami istniejącymi na obszarach, których dotyczy wnioski. Ulga podatkowa nie sumuje się z żadną inną ulgą podatkową i nie ma zastosowania do jakiegokolwiek innego wykorzystania olejów opałowych niż ogrzewanie pomieszczeń.

Art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE ustanawia dla tego rodzaju środka maksymalny okres obowiązywania wynoszący sześć lat, z możliwością przedłużenia. Biorąc pod uwagę brak negatywnego wpływu obecnych ustaleń na handel wewnątrzunijny i na ogólny poziom opodatkowania paliw we Włoszech, w celu zapewnienia pewności prawa w tych regionach Komisja proponuje na tym etapie przyznanie upoważnienia na sześć lat, tj. od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Jednakże, aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy zagwarantować, że jeżeli Rada, działając na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tych zmienionych przepisów.

Jeśli Rada przyjmie taki nowy system, a Komisja uzna, że upoważnienie zawarte w niniejszym wniosku jest nadal uzasadnione, Komisja rozpatrzy, w konstruktywny sposób

i bez zbędnej zwłoki, każdy wniosek Włoch dotyczący podobnego upoważnienia dostosowanego do nowego systemu, aby zapewnić ciągłość niniejszego wniosku.

- **Zasady pomocy państwa**

Środek może stanowić pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W związku z tym, że obniżone stawki są wyższe niż unijne stawki minimalne, środek byłby objęty art. 44 rozporządzenia 651/2014/UE (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych), a tym samym zostałby uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym. Po upływie okresu obowiązywania ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w dniu 31 grudnia 2020 r. pomoc pozostaje wyłączona przez sześciomiesięczny okres dostosowawczy (zob. art. 58 ust. 4 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych). Decyzja pozostaje bez uszczerbku dla mających zastosowanie zasad pomocy państwa w okresie objętym wspomnianym odstępstwem.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE.

- **Zasada pomocniczości**

Dziedzina podatków pośrednich objęta art. 113 TFUE nie jest sama w sobie przedmiotem wyłącznej kompetencji UE w rozumieniu art. 3 Traktatu.

Jednak zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE Radzie przyznano wyłączne kompetencje, w ramach prawa wtórnego, do upoważnienia państw członkowskich do wprowadzenia dodatkowych zwolnień lub obniżek w rozumieniu tego przepisu. Państwa członkowskie nie mogą zatem zastępować w tym zakresie Rady. W związku z tym zasada pomocniczości nie ma zastosowania do niniejszej decyzji wykonawczej. Ponieważ niniejszy akt nie stanowi projektu aktu ustawodawczego, nie należy go w każdym razie przekazywać parlamentom narodowym na mocy protokołu nr 2 do Traktatów w celu poddania analizie jego zgodności z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek spełnia wymogi zasady proporcjonalności. Obniżka podatku nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia przedmiotowych celów. Ulgi podatkowe mają zastosowanie na określonych obszarach geograficznych. Stawki podatkowe, których dotyczy upoważnienie, są ustalone na poziomie przewyższającym minimalny poziom opodatkowania przewidziany w dyrektywie.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: decyzja wykonawcza Rady.

Art. 19 dyrektywy 2003/96/WE przewiduje jedynie środek tego typu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Przedmiotowy środek nie wymaga oceny obowiązującego prawodawstwa.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wniosek dotyczy obniżki podatku, która odnosi się wyłącznie do Włoch.

- **Uzyskanie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie korzystano z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków.

- **Prawa podstawowe**

Środek nie ma wpływu na prawa podstawowe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowany środek nie pociąga za sobą obciążenia finansowego ani administracyjnego dla Unii, w związku z powyższym niniejszy wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania.

Nie jest konieczny plan wdrożenia. Niniejszy wniosek dotyczy upoważnienia do zastosowania obniżenia podatku przez jedno państwo członkowskie, wydawanego na wniosek tego państwa. Upoważnienie jest ważne przez ograniczony okres sześciu lat. Stawka podatkowa, która będzie obowiązywać, będzie wyższa od minimalnego poziomu opodatkowania określonego w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii. Środek można poddać przeglądowi w przypadku wniosku o odnowienie środka po wygaśnięciu sześcioletniego okresu jego obowiązywania.

- **Streszczenie proponowanego środka**

Komisja proponuje zezwolić na ulgę podatkową w wysokości 122,56 EUR za 1 000 litrów w przypadku oleju gazowego oraz w wysokości 151,01 EUR za 1 000 kg LPG. Mające zastosowanie stawki podatkowe wynoszą odpowiednio 280,65 EUR za 1 000 litrów oleju gazowego stosowanego jako paliwo do ogrzewania i 38,93 EUR za 1 000 kg gazu płynnego wykorzystywanego jako paliwo do ogrzewania. Stosowane stawki podatkowe są ustalone na poziomie przewyższającym minimalny poziom opodatkowania przewidziany w dyrektywie 2003/96/WE.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz gazu płynnego używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej³, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE Włochy zostały upoważnione do stosowania na niektórych „szczególnie upośledzonych obszarach” obniżonych stawek podatku akcyzowego na olej gazowy oraz gaz płynny używane do celów grzewczych. Ostatnie pozwolenie zostało udzielone do dnia 31 grudnia 2018 r. decyzją wykonawczą Rady 2014/695/UE⁴.
- (2) Pismem z dnia 31 października 2018 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o zezwolenie na stosowanie na niektórych szczególnie upośledzonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i LPG używanych do celów grzewczych w drodze przedłużenia praktyki stosowanej na niektórych obszarach zgodnie z decyzją 2014/695/UE, jeszcze przed upływem terminu jej obowiązywania. W dniu 14 grudnia 2018 r. władze włoskie przedstawiły dodatkowe informacje i wyjaśnienia. Władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o zezwolenie obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (3) Włochy mają niezwykle zróżnicowane terytorium, gdzie warunki klimatyczne i geograficzne są bardzo zmienne. Z uwagi na charakterystykę swojego terytorium Włochy wprowadziły obniżone stawki opodatkowania oleju gazowego oraz LPG w celu częściowej kompensacji nieproporcjonalnie wysokich kosztów ogrzewania ponoszonych przez mieszkańców niektórych obszarów geograficznych.
- (4) Zróżnicowanie stawek podatkowych opiera się na obiektywnych kryteriach i ma na celu zapewnienie ludności na kwalifikujących się obszarach stopy życia porównywalnej do tej, jaką ma pozostała część ludności Włoch, za pomocą obniżenia nieproporcjonalnie wysokich kosztów ogrzewania wynikających z trudnych

⁽³⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/695/UE z dnia 29 września 2014 r. upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE (Dz.U. L 291 z 7.10.2014, s. 16).

warunków klimatycznych lub trudności w zaopatrzeniu w paliwo w porównaniu z pozostałą częścią kraju.

- (5) Obniżone stawki opodatkowania mają zastosowanie na obszarach geograficznych spełniających jedno z następujących kryteriów: a) najtrudniejsze warunki klimatyczne na terytorium Włoch (gminy położone na terenie strefy F zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z 26 sierpnia 1993 r.⁵⁾), b) trudne warunki klimatyczne połączone z trudnościami w zaopatrzeniu w paliwo (gminy położone w strefie E zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z 26 sierpnia 1993 r., o ile nie zostały one podłączone do sieci przesyłowej gazu ziemnego); oraz c) izolacja geograficzna w połączeniu z trudnym i kosztownym zaopatrzeniem w paliwo: Sardynia oraz małe wyspy, o ile przedmiotowe gminy nie zostały podłączone do sieci przesyłowej gazu ziemnego. Obniżone stawki opodatkowania powinny być stosowane tylko do czasu zakończenia budowy sieci przesyłowej gazu ziemnego na terenie przedmiotowych gmin.
- (6) Komisja dokonała przeglądu środka, którego dotyczy wnioszek, i uznała, że nie narusza on zasad konkurencji ani nie ogranicza funkcjonowania rynku wewnętrznego; nie uznała go też za niezgodny z polityką UE w dziedzinach ochrony środowiska, energii i transportu. Zarówno w przypadku oleju gazowego, jak i LPG obniżona stawka podatkowa pozostałaby wyższa niż minimalne poziomy opodatkowania określone w dyrektywie 2003/96/WE i jedynie częściowo zmniejszałaby dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone na odnośnych obszarach geograficznych.
- (7) Należy zatem upoważnić Włochy, na mocy art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (8) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie.
- (9) Aby dać odnośnym regionom wystarczający poziom pewności, upoważnienie należy przyznać na okres sześciu lat. Jednakże, aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy zagwarantować, że jeżeli Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.
- (10) W celu zapewnienia stosowania środka w sposób nieprzerwany w odniesieniu do zezwolenia na stosowanie obniżonych stawek podatku akcyzowego, udzielonego decyzją 2014/695/UE, które wygasło w dniu 31 grudnia 2018 r., właściwe byłoby stosowanie niniejszej decyzji od dnia 1 stycznia 2019 r.
- (11) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa,

⁽⁵⁾ W dekrete prezydenckim nr 412 z 26 sierpnia 1993 r. podzielono terytorium Włoch na sześć stref klimatycznych (od A do F). Klasyfikacja ta oparta jest na jednostce „stopniodni”, które odzwierciedlają ilość dni w roku, w których temperatura zewnętrzna odbiega od optymalnego poziomu 20° C, co powoduje konieczność ogrzewania.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Upoważnia się Włochy do stosowania obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i LPG używanych do celów grzewczych na następujących obszarach geograficznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji:

- a) gminy znajdujące się w strefie F zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.;
- b) gminy znajdujące się w strefie E zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.;
- c) gminy Sardynii i małych wysp, tj. wszystkie włoskie wyspy z wyjątkiem Sycylii.

2. W celu uniknięcia nadmiernej kompensacji obniżka nie może wykroczyć poza dodatkowe koszty ogrzewania na danych obszarach. W przypadku Sardynii i małych wysp ulga podatkowa nie może pociągać za sobą obniżki cen poniżej ceny tego samego paliwa we Włoszech kontynentalnych.

3. Obniżona stawka musi być zgodna z wymogami określonymi w dyrektywie Rady 2003/96/WE, a w szczególności z minimalnymi poziomami stawek opodatkowania określonymi w art. 9 tej dyrektywy.

Artykuł 2

Obszary geograficzne, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) i c), kwalifikują się do ulgi podatkowej, jeżeli w przedmiotowej gminie nie ma dostępnej sieci przesyłowej gazu ziemnego.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja obowiązuje od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Jednakże w przypadku gdy Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego upoważnienie przyznane w art. 1 niniejszej decyzji nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygasa w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*